

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžsk/1/2016
Identifikačné číslo spisu: 9015010005
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9015010005.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: S. E., trvalý pobyt C.-S., adresa na doručovanie C.Á. XX, XXX XX C., proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, so sídlom Žellova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. mája 2016 č. k. 1S/64/2015-30, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. mája 2016 č. k. 1S/64/2015-30 potvrdzuje.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Banská Bystrica (ďalej len „pobočka Úradu“) platobným výmerom č. k. PV 601/10558/2009 zo dňa 07.12.2009 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť zdravotnej poisťovni poistné na zdravotné poistenie v zmysle ustanovenia § 16 ods. 2 zákona č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 273/1994 Z. z.“) za obdobie 01.02.1996 - 06.10.2000 v sume 1299,66 €; ďalej v zmysle § 16 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z. z. za obdobie 07.10.2000 - 31.07.2001; 01.07.2003 - 10.07.2003 v sume 140,39 € a nahradiť trovy konania v sume 5 €.

2. Rozhodnutím č. s. 11688/2014/601, č. k. 601/10558/2009/R, č. z. 117743/2014 zo dňa 22.12.2014 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) predsedníčka Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako

príslušný orgán (ďalej aj „odvolací orgán“) podľa § 23 ods. 1 písm. e/, § 77a a § 85h zákona č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 581/2004 Z. z.“) zmenila prvostupňové rozhodnutie tak, že poistné na zdravotné poistenie, ktoré bol žalobca povinný zaplatiť v zmysle ustanovenia § 16 ods. 2 zákona č. 273/1994 Z. z., sa zmenilo zo sumy 1299,66 € za obdobie 01.02.1996 - 06.10.2000 na sumu 91,52 € za obdobie 16.03.2000 - 06.10.2000; ostatné výroky zostali nezmenené.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

3. Proti napadnutému rozhodnutiu podal žalobca na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) žalobu o preskúmanie právoplatného rozhodnutia a postupu správnych orgánov. Krajský súd v konaní podľa druhej hlavy piatej časti (§ 247 a nasl.) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), preskúmal napadnuté rozhodnutie aj jemu predchádzajúce konanie v medziach žaloby (§ 249 ods. 2 O.s.p.), vec prejednal na nariadenom pojednávaní a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Preto ju podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, pričom uviedol, že dospel k rovnakému právnomu názoru ako odvolací orgán.

4. Krajský súd považoval za preukázané, že zdravotná poisťovňa si uplatnila nárok na predpísanie poistného na zdravotné poistenie podaním návrhu dňa 02.12.2009, ďalej sumarizoval rozhodujúce skutočnosti vplyvajúce na vznik povinnosti zaplatiť poistné. Uviedol, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobcovi vznikla povinnosť zaplatiť poistné podľa zákona č. 273/1994 Z. z., ale spornou bola otázka premlčania poistného a možnosť predpísať podľa zákona č. 581/2004 Z. z. poistné, ktoré vzniklo podľa zákona č. 273/1994 Z. z..

5. Podľa krajského súdu odvolací orgán správne považoval za dôvodnú námietku premlčania pohľadávky zdravotnej poisťovne za obdobie od 01.02.1996 do 30.06.1997 podľa ust. § 32 ods. 1 písm. a) zákona č. 580/2004 Z. z.

6. Krajský súd konštatoval, že zákon č. 273/1994 Z. z. bol zrušený zákonom č. 581/2004 Z. z. Vydávanie platobných výmerov vo veciach uplatnených zdravotnou poisťovňou patrí do pôsobnosti úradu a ak zdravotná poisťovňa nepredpísala dlžné poistné platobným výmerom, ktorý bola oprávnená vydať za účinnosti zákona č. 273/1994 Z. z., jej právo na takéto dlžné poistné nezaniklo zrušením zákona č. 273/1994 Z. z., ako sa žalobca mylne domnieva. Ustanovenie § 84 zákona č. 581/2004 Z. z. nie je aplikovateľné na dotknuté správne konanie, pretože nebolo začaté zdravotnou poisťovňou do účinnosti zákona č. 581/2004 Z. z. Súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu, že právo zdravotnej poisťovne na uplatnenie neuhradeného poistného je uplatnené oneskorene a všetky práva a povinnosti zo zrušeného zákona č. 273/1994 Z. z. je potrebné považovať za zaniknuté.

7. Ďalej krajský súd dôvodil, že správne konanie začalo na návrh zdravotnej poisťovne, ktorú žalovaný po zaobstaraní dôkazov vyzval, aby odstránila nedostatky svojho podania. Podaním zmeny návrhu zo strany zdravotnej poisťovne nedošlo k podaniu nového návrhu na vydanie platobného výmeru, ani k vydaniu nového výkazu nedoplatkov. Prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v súlade s ustanovením § 77a zákona č. 581/2004 Z. z. na základe skutočností uvedených v návrhu, to znamená, že podkladom na rozhodnutie bol návrh zdravotnej poisťovne. Odvolací orgán v odvolacom konaní rozhodol na základe zmeneného, upraveného návrhu zdravotnej poisťovne.

8. Krajský súd nevyhovel ani žalobnej námietke, že zdravotná poisťovňa nepreukázala, že pohľadávku nepostúpila na spoločnosť Veriteľ, a.s.

III.

Odvolanie žalobcu, vyjadrenie žalovaného

A)

9. Žalobca podal poštou dňa 13.07.2016 na krajský súd podanie označené ako kasačná sťažnosť (č. I. 35), ktorým navrhol zrušiť rozsudok krajského súdu a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

10. Odvolací súd stručne sumarizuje argumentáciu žalobcu:

- rozhodnutie krajského súdu vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu a súd vec nesprávne právne posúdil,
- krajský súd nesprávne právne posúdil všetky tri skutočnosti, na ktorých bola založená žaloba: o zánik práva uplatniť si právo na poistné zdravotnou poisťovňou, o nedostatok preukázania aktívnej vecnej legitimácie zdravotnej poisťovne v správnom konaní pred žalovaným, o porušenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „Správny poriadok“) pri vydaní rozhodnutia odvolacím orgánom,
- pri posúdení aktívnej vecnej legitimácie zdravotnej poisťovne krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav a rozhodnutie dostatočne neodôvodnil v zmysle O.s.p.,
- zákon č. 581/2004 Z. z., ktorý od 01.01.20085 zrušil zákon č. 273/1994 Z. z., v prechodných ustanoveniach neupravil, že právo uplatniť si nárok poistné prechádza do nového zákona, preto abrogáciou zákona č. 273/1994 Z. z. zanikajú všetky práva a povinnosti ním upravené,
- ustanovenia § 77a a § 85h zákona č. 581/2004 Z. z., ktoré nadobudli účinnosť od 01.09.2009, nemôžu retroaktívne upravovať práva, ktoré boli upravené zrušeným zákonom, išlo by o pravú retroaktivitu. Pre prípad pochybností o výklade týchto ustanovení je podľa žalobcu treba podať návrh na Ústavný súd Slovenskej republiky,
- ak by odvolací súd neakceptoval argumenty o zániku práva, mal žalobca za to, že na prechod práv zo zdravotnej poisťovne na žalovaného podľa § 84 zákona č. 581/2004 Z. z. musia byť splnené dve podmienky - 1. zdravotnou poisťovňou začaté správne konanie a 2. právoplatne neskončené konanie,
- žalobca nesúhlasí s tým, že by nebolo na tento prípad možné aplikovať § 84 zákona č. 581/2004 Z. z., pričom odvolací orgán aj krajský súd rozhodli na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a odvolací orgán neunesol „dôkazné bremeno tvrdenia“,
- podľa žalobcu je rozpor v tvrdeniach o právoplatnosti rozhodnutia o sporných pohľadávkach vo vzťahu k možnému postúpeniu pohľadávok a vo vzťahu k nezačatiu správneho konania zdravotnou poisťovňou,
- namietal, že krajský súd preniesol na neho dôkazné bremeno o nepostúpení pohľadávok na spoločnosť Veriteľ, a.s. zo žalovaného a žalovaný sa uspokojil len s tvrdením zdravotnej poisťovne,
- žalobca tvrdil, že žalovaný porušil Správny poriadok, pretože nesmie poskytovať zdravotným poisťovníam hmotnoprávne usmernenia v konaní,
- mal za to, že predmetom konania po podaní administratívneho odvolania bola len zákonnosť prvostupňového rozhodnutia. Ak žalovaný zistí, že platobný výmer nebol vydaný na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, má povinnosť ho zrušiť a vrátiť vec na nové konanie. Zdravotná poisťovňa nesie zodpovednosť za správnosť návrhu, ktorý musí vychádzať z výkazu nedoplatkov prerokovaného s poistencom,
- zdravotná poisťovňa v začatom správnom konaní s predmetom konania o zákonnosti sumy 1445,05 € viackrát upravovala pôvodný výkaz nedoplatkov. Po zostavení nového výkazu nedoplatkov bola zdravotná poisťovňa povinná zaslať ho žalobcovi na podanie námietok, a predložiť ho pobočke Úradu na vydanie platobného výmeru podľa § 17a ods. 6 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení (ďalej len „zákon č. 580/2004 Z. z.“),
- ak žalovaný v správnom konaní neodstránil procesné vady správneho konania a rozhodol na základe upraveného výkazu nedoplatku bez toho, aby bol vydaný nový platobný výmer pobočkou Úradu, učinil tak ako nepríslušný orgán v rozpore s § 17a zákona č. 580/2004 Z. z. a § 46 Správneho poriadku.

B)

11. Žalovaný vo svojom vyjadrení iba poukázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, tiež na svoje stanovisko k žalobe z 01.04.2015 a uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom krajského súdu.

12. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu (doslovne uviedol, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť).

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

14. Na prvom mieste sa odvolací súd musel zaoberať otázkou, podľa akého procesného predpisu má byť rozhodnuté o podaní žalobcu, ktorým napadol rozsudok krajského súdu, keďže rozsudok bol vyhlásený a poučenie o opravnom prostriedku bolo dané podľa O.s.p., ktorý bol s účinnosťou od 01.07.2016 zrušený a pre oblasť správneho súdnictva nahradený S.s.p. Rozsudok krajského súdu bol však žalobcovi doručený dňa 01.07.2016 a aj žalobca predmetné podanie označil v súlade s S.s.p. ako kasačnú sťažnosť.

15. Podľa prechodných ustanovení § 491 platí S.s.p. aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ods. 1), pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti S.s.p., zostávajú zachované (ods. 2 veta prvá). Za úkon, ktorý v prejednávanej veci nastal pred nadobudnutím účinnosti S.s.p. a má účinky do budúcnosti, je treba považovať aj vyhlásenie rozsudku krajského súdu, s poučením pre účastníkov, že proti rozsudku je možné podať odvolanie. S ohľadom na to, že rozsudok bol vyhlásený ešte za účinnosti O.s.p. a S.s.p. nepriniesol podrobnejšie pravidlá pre riešenie naznačenej kolízie časovej pôsobnosti uvedených procesných kódexov, konajúci senát sa priklonil k väčšinovej mienke správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej sa opravný prostriedok proti rozhodnutiu prvostupňového správneho súdu vyhlásenému pred účinnosťou S.s.p., aj keď bol podaný až počas účinnosti S.s.p., bez ohľadu na to, ako bol označený, má považovať za odvolanie a treba o ňom rozhodnúť podľa ustanovení O.s.p.

16. Zároveň však konajúci senát považoval za nevyhnutné prihliadať na to, že žalobca v dobrej viere v platný právny stav podal proti rozsudku krajského súdu kasačnú sťažnosť, k čomu zaiste prispela i spomenutá nejednoznačnosť prechodných a záverečných ustanovení S.s.p. Z § 491 ods. 2 druhá veta S.s.p. možno vyvodiť pravidlo, podľa ktorého v prípade pochybností je potrebné neposudzovať podanie formalisticky a splnenie podmienok prípustnosti a dôvodnosti odvolania posudzovať aj podľa kritérií kladených na kasačnú sťažnosť, keď je to pre odvolateľa výhodnejšie. V prejednanom prípade však okrem použitej terminológie a označení ustanovení zákona v podaní žalobcu nebolo potrebné takéto dvojaké posudzovanie. Preto odvolací súd ďalej konal o podaní žalobcu ako o riadne podanom odvolaní, postupujúc podľa O.s.p., primerane tak aplikujúc ustanovenie § 492 ods. 2 S.s.p., podľa ktorého odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti S.s.p. sa dokončia podľa doterajších predpisov, čiže O.s.p.

17. Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho súdneho konania je v medziach uvedených v § 205 ods. 2 O.s.p. prieskum vecnej správnosti výroku rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1 v spojení s § 205 O.s.p.) o nevyhovení žalobe a o jej zamietnutí, preto Najvyšší súd ako súd odvolací primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu i súdne konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu (§ 250j ods. 2 O.s.p.), a v takto vymedzenom rozsahu či správne

posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

18. Po preverení splnenia procesných podmienok súdneho preskúmania rozhodnutia správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) Najvyšší súd konštatuje, že podstatou odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je nesúhlas s právnym posúdením otázok trvania nároku zdravotnej poisťovne, právnym posúdením jej aktívnej legitímácie (tu sa vytýka krajskému súdu aj nedostatočne zistený skutkový stav) na iniciovanie konania o platobnom výmere a porušenie procesných noriem v administratívnom konaní.

19. Najvyšší súd po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k rozsudku krajského súdu i vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa vo svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia rozsudku a doplnenia svojich odlišných, resp. doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody), najmä vo vzťahu k hore vymedzeným právnym otázkam.

20. Odvolacie dôvody žalobcu sa týkajú na jednej strane postupu krajského súdu pri prieskume rozhodnutia v správnom súdnictve, jeho záverov a kvality odôvodnenia rozsudku, na druhej strane v podstate opakujú argumentáciu voči napadnutému rozhodnutiu, ktorá bola už obsiahnutá v žalobe. Žalobca tiež spochybňuje správnosť zistenia skutkového stavu prvostupňovým súdom, keď tvrdí, že krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav [čo korešponduje s ustanoveniami § 205 ods. 2 písm. d) a e) O.s.p.].

21. V súvislosti s uvedeným musí Najvyšší súd zdôrazniť, že v zmysle § 250i ods. 1 O.s.p. a s prihliadnutím na prieskumný (nie nachádzajúci) charakter správneho súdnictva je správny súd pri súdnom prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia striktnie viazaný skutkovým stavom, ktorý zistil správny orgán („a contrario“ § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a riadne („a contrario“ písmeno b/ O.s.p.) zachytil v administratívnom spise, s výnimkou (§ 250i ods. 2 O.s.p.), ktorá má svoj základ v povinnosti postupovať pri preverovaní skutkového stavu podľa zásad úplnej apelácie v súlade s čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa § 250i ods. 1 v citovanom znení pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

22. Keďže v preskúmanej veci krajský súd dokazovanie nevykonával - vid' zápisnica z pojednávania na čl. 27 (oboznámenie účastníkov s pripojeným administratívnym spisom, ktoré na pojednávaní môže vykonať krajský súd, nespadá pod procesný inštitút súdneho dokazovania) a ani Najvyšší súd z charakteru a relevantnosti namietanej skutočnosti (žalobcom spochybnené nepostúpenie pohľadávky zo strany zdravotnej poisťovne) nezistil nutnosť vykonať dokazovanie v tejto veci, nemohol na odvolacie dôvody týkajúce sa dokazovania pred správnym súdom prihliadnuť.

23. Vo vzťahu k dôkaznému bremenu o otázke (ne)postúpenia pohľadávky zdravotnej poisťovne spoločnosti Veriteľ, a.s., odvolací súd poznamenáva, že jednak je táto otázka vo vzťahu k predmetu konania vlastne irelevantná - význam pre spor by mohla mať nanajvýš možnosť, ktorú žalobca s otázkou postúpenia spája, že o pohľadávke bolo už právoplatne rozhodnuté. O takom rozhodnutí však sám nič neuvádza, ani z informácií obsiahnutých v administratívnom spise nič také nevyplýva. Žalobca tiež nepredložil nijaký dôkaz o tom, že by mu bolo oznámené postúpenie pohľadávky, čo je z veľkej časti rozhodujúce pre nastúpenie účinkov postúpenia voči dlžníkovi. Pokiaľ žalobca v administratívnom

konaní alebo súdnom konaní tvrdí, že pohľadávka zdravotnej poisťovne bola postúpená, zaťažuje ho aj dôkazné bremeno, podľa zásady ei incumbit probatio, qui dicit, non qui negat, čiže dokazovanie zaťažuje toho, kto (niečo) tvrdí, nie toho, kto popiera. Hoci v správnom konaní je táto zásada mierne modifikovaná tým, že samotný správny orgán má povinnosť dôkazy vyhľadávať (§ 32 ods. 1 Správneho poriadku), žalobca dokonca ani v odvolaní nepoukázal na nijaký dôkazný prostriedok, ktorý by mohol svedčiť jeho tvrdeniu, resp. jeho spochybňujúcej otázke.

24. Pokiaľ ide o namietaný zánik práva zdravotnej poisťovne v dôsledku zrušenia zákona č. 273/1994 Z. z. zákonom 581/2004 Z. z., odvolací súd k správnej argumentácii krajského súdu dodáva, že pohľadávka, ktorá vznikla na základe skoršieho zákona, trvá aj po zrušení takéhoto zákona, ak iný (novší) zákon neustanoví niečo iné, alebo pokiaľ takýto zánik nepochybne nevyplýva z povahy právneho vzťahu. Ak teda právo zdravotnej poisťovne na poistné vzniklo, čo v zásade žalobca nepopieral, trvalo toto právo aj po nadobudnutí účinnosti nového zákona, hoci tento nový zákon ustanovil nové procesné postupy. Časť žalobcovej argumentácie nesprávne spája otázku hmotnoprávneho nároku zdravotnej poisťovne a zmenu právomoci rozhodovať o ňom.

25. K otázke žalobcom namietaného premlčania nároku zdravotnej poisťovne odvolací súd na doplnenie uvádza, v dôsledku zistenia premlčania časti pôvodne uplatnených nárokov zmenila zdravotná poisťovňa v odvolacom administratívnom konaní svoj návrh. Pokiaľ ide o zostávajúcu časť poistného, žalovaný sa vo svojom rozhodnutí tejto otázke obsiahlo venoval. Rovnako krajský súd dal na túto otázku odpoveď, s ktorou sa odvolací súd stotožňuje a na ktorú poukazuje.

26. Napokon k námietkam žalobcu, že zdravotná poisťovňa zmenou návrhu v odvolacom konaní porušila postup pri vydávaní výkazu nedoplatkov, odvolací súd zaujíma rovnaké stanovisko, z akého vychádzal odvolací orgán aj krajský súd. Nakoľko konanie o vydanie platobného výmeru sa nezačalo na základe vystavenia výkazu nedoplatkov, ale išlo o návrh v zmysle § 77a ods. 4 zákona č. 581/2004 Z. z., sú námietky žalobcu odvolávajúce sa na predpísaný postup pri vydávaní výkazu nedoplatkov podľa § 17a zákona č. 580/2004 Z. z. irelevantné. S tým súvisí aj namietaný nedostatok právomoci odvolacieho orgánu - žalovaného, pričom ani tejto námietke nemožno z obdobných dôvodov vyhovieť.

27. Žalobca tiež namietal, že odvolací orgán nebol oprávnený rozhodnúť tak ako rozhodol, ale mohol rozhodnúť iba o zrušení prvostupňového rozhodnutia. Tento názor žalobcu je však v priamom rozpore s ustanovením § 59 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorého ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

28. Vo vzťahu k tvrdenej retroaktívnej aplikácii ustanovení § 77a a 85h zákona č. 581/2004 Z. z. odvolací súd poznamenáva, že v nich ide o určenie právomoci a procesných pravidiel, nie o hmotnoprávnu úpravu vzniku práv a povinností na základe minulých právnych skutočností, preto nejde o namietanú pravú retroaktivitu. V tomto smere nevznikla nijaká pochybnosť, ktorá by odôvodňovala žalobcom navrhovaný postup, teda obrátiť sa na Ústavný súd Slovenskej republiky. Navyše nie je celkom jasné, aký typ konania pred ústavným súdom mal žalobca na mysli.

29. Na základe zisteného skutkového stavu a po vyhodnotení námietok žalobcu, s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p., po oznámení termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa §156 ods. 1 a 3 O.s.p., odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

30. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

31. Senát Najvyššieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).